

Introducere

Mulți dintre noi avem tendința să ne gândim la dragoste ca la ceva sentimental sau emoțional, fără să ne oprim să cercetăm adevăratele ei adâncimi. Poate de aceea acest subiect nu ajunge să capete atenția cuvenită.

Nu cred că cineva l-ar putea acuza pe A. W. Tozer că este sentimental. Când tratează un subiect, el îl abordează direct, fără echivoc. Cred că asta place oamenilor când citesc o carte de Tozer.

Tozer a ținut peste cincizeci de predici din Evanghelia după Ioan, și această carte prezintă gândurile lui despre dragostea lui Isus pentru noi, gânduri extrase din această Evanghelie.

Să-l ascuți pe Tozer predicând reprezenta în sine o experiență extraordinară. Când predica, niciodată nu citea cuvânt cu cuvânt din vreun manuscris sau din vreo schiță detaliată. Îndoia o foaie de hârtie în două, așternea niște notițe pe partea stângă și pe partea dreaptă, după care punea foaia de hârtie în Biblie.

De reținut că notițele erau pregătite cu mare grijă, în duh de rugăciune. Pentru el aceasta era aproape un act de închinare. Dețin multe astfel de notițele de predici de-ale lui, precum și înregistrările audio ale predicilor pentru care au fost acestea scrise. Este interesant de urmărit notițele în timp ce audiezi predica.

Deși spun că notițele erau pentru el într-un fel „un act de închinare“, el nu s-a închinat niciodată la notițe. Va fi fost pregătirea notițelor un act de închinare, dar notițele în sine nu erau decât un ajutor pentru a ține o predică pe care Dumnezeu să o binecuvânteze.

Pentru mine, unul dintre lucrurile minunate în audierea predicilor

lui Tozer era urmărirea elaborării ideilor. Pornea pe un fir argumentativ, ca dintr-odată, aparent din senin, să schimbe subiectul. Adesea astfel de divagații erau fascinante, și multe sunt incluse în această carte.

Când predica, Tozer nu urmărea cu fidelitate notițele, ci era concentrat să-L lase pe Duhul Sfânt să-l călăuzească în transmiterea mesajului. Dacă asta presupunea divagații, era foarte bine pentru el.

În această carte am încercat să păstrez aspectul de predică al scrierii. Nu am vrut ca aceasta să aibă aspectul unui eseu, ci acela de predică ce evocă devotamentul sincer al lui Tozer față de Domnul Isus Hristos.

Cred că titlul *Nu este dragoste mai mare* întărește ceea ce spune Tozer. De fapt, felul cum tratează el Ioan 3:16 este deosebit de interesant. Tozer a ținut aceste predici în ultima parte a vieții lui, și ceea ce spune el despre Ioan 3:16 îi revelează caracterul și inima.

El mărturisește că n-a mai predicat din acest verset niciodată în viața lui. L-a citat în predici și în rugăciuni, dar niciodată nu a ținut o predică doar din acest verset. Este limpede că Ioan 3:16 a fost deosebit de important pentru Tozer și că toată viața lui a purtat în suflet dulcea povară a dragostei lui Dumnezeu.

Una dintre afirmațiile de mare impact rostite de Tozer este „Sunt cea mai importantă persoană în ochii lui Dumnezeu“. Ce puternică afirmație!

Ne place să spunem că Dumnezeu îi iubește pe toți oamenii. Totuși Tozer subliniază că Dumnezeu nu se concentrează pe grupuri de oameni, ci mai degrabă pe indivizi. Dumnezeu vede persoana, individual, și o tratează ca și cum ar fi singura ființă din lume.

După ce am ascultat acea predică, a trebuit să mă opresc și să mă gândesc la ce auzisem. Mi-a luat câteva zile până să mă pot întoarce la manuscris. Nu cred că mulți apreciază dragostea pe care Dumnezeu o are pentru noi, oamenii neluând seama la ce înseamnă aceasta cu adevărat pentru ei.

Citind această carte vei vedea că Tozer a ajuns la acest subiect venind din variate circumstanțe. Cu cât te vei adânci mai mult în

lectura acestei cărți, cu atât vei fi mai fascinat de minunăția dragostei lui Dumnezeu și de felul cum este ea orientată spre individ.

Sunt locuri în care Tozer vorbește cu duritate, în special la adresa religiei. El spune că problema cu creștinismul de azi este că acesta este condus de farisei. Fariseii, în special în zilele lui Isus, erau interesați mai mult de Lege decât de dragoste. Ei puneau legi peste legi, până ce povara acestora se făcea atât de mare încât zdrobea inimile oamenilor.

Tozer îi pune la punct în mod foarte categoric pe acești lideri religioși. El credea cu tărie că legile religiei realmente îi împiedică pe oameni să cunoască dragostea lui Dumnezeu.

El spunea că fariseii sunt în stare să vorbească și să explice dragostea lui Dumnezeu zile în șir, definind-o în cele mai mișcătoare moduri. Dar problema este, considera Tozer, că ei cred în dragostea lui Dumnezeu, dar n-au cunoscut-o în mod real niciodată. Aceasta este problema cu religia din zilele noastre.

Putem explica toate lucrurile din Biblie, dar ne mai rămâne să și trăim adevărul Cuvântului lui Dumnezeu. Iată gândul care-l mistuia pe Tozer: nu-ți folosește la nimic să cunoști adevărul, dacă nu îl și trăiești.

Un alt element interesant în această carte este discuția lui Tozer într-unul dintre capitole despre păcatul de neiertat. Nu sunt mulți care să vorbească despre acest subiect. Iar dintre cei ce o fac totuși, mulți par să-l înțeleagă greșit. Tozer dă o definiție minunată păcatului de neiertat, spunând și ce putem face noi creștinii în astfel de cazuri. Dacă nu știm ce este acesta și cum ne afectează, întreg creștinismul nostru va fi vătămat și compromis.

În ce mă privește, cel mai dificil lucru în compilarea acestei cărți a fost să decid ce să las afară, să nu includ. Aceste predici din Evanghelia după Ioan sunt unele dintre cele mai bune ale lui Tozer. Ajuns la finalul slujirii lui în Chicago, a turnat în fiecare predică înțelepciunea primită de la Dumnezeu împreună cu iluminarea de la Duhul Sfânt.

S-ar putea ca unii să nu fie de acord cu tot ce spune Tozer aici—probabil că nici Tozer n-ar mai fi de acord cu unele lucruri spuse de

el—dar continuând lectura și meditând la ce citești capitol după capitol, vei ajunge să mergi în direcția bună.

Îți sugerez să citești câte un capitol și apoi să meditezi la ce ai citit. Când citești o carte de Tozer, nu te strădui să o termini cât mai repede de citit, ci caută să ajungi la cunoașterea adevărului așa cum și el l-a cunoscut—vei ajunge astfel să fii schimbat față de cel ce-ai fost înainte de lectură.

James L. Snyder